

Peter Gill v. State of Punjab and another (M. M. Punchhi, J.)

ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਅਨੇਕਸਰ P-1 ਅਤੇ P-2) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ਿਊਟੀਕੋਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੰਡੀ ਜੇ.

ਪੀਟਰ ਗਿੱਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 138 .

12 ਮਈ 1983 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ 39)— ਧਾਰਾ 34— ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (1860 ਦਾ ਐਕਟ 45)— ਧਾਰਾ 302— ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਬੱਚਾ— ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ— ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬੋਰਸਟਲ ਜੇਲ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ - ਉਸ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ-ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1949 ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਉਸ ਕੈਦ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ

• ਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਅਗਾਂਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ :-

- (i) ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19^a ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ;
- (ii) ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1982 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ;
- (iii) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ;
- (v) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ;
- (vi) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਵੀ.ਕੇ. ਜਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜਤਿਨ ਸਲਵਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ।

ਡੀ ਐਸ ਕੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏਜੰਟ ਪੰਜਾਬ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ

ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੀਟਰ ਗਿੱਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਜੁਰਮ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 14 ਜੇ ਸਾਲ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ

Peter Gill v. State of Punjab and another (M. M. Punchhi, J.)

ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ)। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, 19 ਮਈ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ, ਬੋਰਸਟਲ ਜੇਲ੍ਹ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪੀਡੀਐਫਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1981 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 113 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਜੇ.ਐਮ.ਟੰਡਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 21 ਅਗਸਤ, 1981 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਤੱਕ ਬੋਰਸਟਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ-। ਕੈਦ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ, ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਮ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ Annexures R1 ਅਤੇ R-2 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਟਰ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੋਰਸਟਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੱਗੇ

30 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਨੂੰ, ਪੀਟਰ ਗਿੱਲ ਨੂੰ 4 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰੀ-ਸੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

■(3) ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ। ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

"34. (1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੇ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਕੈਦ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(4) ਜਦੋਂ 1a1 ਯੁਵਾਫੁਲੀ ਅਪਰਾਧੀ? ਸਫਾਰਵੇਲ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸੀਥਰ ਕੋਰਟਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 302, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1949, ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ- ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੱਚੇ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਕੈਦ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਟਰ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302, ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

(5) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਟੀਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਸੇਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 516-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਰਾ ਕਿਵੇਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

Peter Gill v. State of Punjab and another (M. M. Punchhi, J.)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 4 ਅਗਸਤ, 1982 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ. z

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ